

ЕВАНГЕЛЬСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ ЗАЙНЯЛО СТАНОВИЩЕ ДО СПРАВИ УККА

Атланта, Джа. (Пресова Служба УЕО в ПА.). — Згідно пресового комунікату, який останньою видали канцелярія Головної Управи Українського Євангелістського Об'єднання в Північній Америці, — підписаного президентом В. Багрієм і виконавчим секретарем пастором В. Боровським, повідомляється, що Головна Управа УЕО прийняла постанову, в якій вона висловлює своє стурбованість тим, що сталося на XIII Конгресі Українців Америки, та вважає за konieczne, щоб прийшло до привернення і збереження основних програмових і організаційних засад, на яких УККА працює до XIII Конгресу.

Головна Управа УЕО стоїть на становищі, щоб УККА і надалі лишився правдиво демократичною організацією і репрезентативною усіх українців у ЗСА без домінування в ній будь-якої складової організації, чи партійно-політичного угруповування.

ІНЖ. В. ГНАТКІВСЬКИЙ ОЧОЛИВ ПРОГРАМОВУ КОМІСІЮ УІА

Нью-Йорк, Н.Й. (Р.Сочинський). — Виконавча комісія Українського Інституту Америки (УІА) повідомляє, що Володимир Гнатківський, інженер авіації, бувши головою Головної Управи Товариства Українських Інженерів Америки, погодився очолити Програмову комісію УІА. Формальне затвердження його кандидатури відбулося на засіданні Ради Директорів Інституту в п'ятницю, 26-го лютого ц.р.

Програма Українського Інституту Америки у весняні сезони заповнюється дуже цікаво у формі презентації української музики, літератури, образотворчого мистецтва, фільмів та лекцій українознавства.

Однією з перших імпрез, присвячених українській громаді у Північній Америці, буде висвітлення в неділю, 28-го лютого ц.р., нових фільмів продукції Слава Новичка, а саме: "Українці Провінції Квебек".

(Продовження на ст. 4)

Влаштовують Вечір у пошану св. п. Петра Андрусева

Філадельфія, Па. — Становлення філадельфійського Об'єднання Українських Мистців, Гуртка Книголюбів ім. Н. Королевича і 20-го Відділу СУА відбулися в суботу, 6-го березня 1982 року в залі Українського Культурно-Освітнього Центру, при 700 Сідер Роуд, Ебінгтон, Па., Вечір у пошану св. п. Петра Андрусева.

Про Покійного, і Петро Мегик, який висвітлює прозірку з мистецьких праць П. Андрусева, та Ансамбль "Калина" під керівництвом піаністки Лідії Бульби. Вечір відкриває голова Гуртка Книголюбів Марія Харина. Після програми вино, сирні й солодощі.

На Вечорі будуть прийняті: дружина покійного Наталія і його двоюрідна сестра, Емілія Андрусів-Остапчук.

Співачка з України Сіма Горещька

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. Волянська). — З України в останніх роках виїжджає чимало діячів сцени, трошки українців і багато неукраїнців, які привозять проте зі собою український репертуар та любов до української пісні й музики.

Такою артисткою сцени є також співачка Сіма (Серафіма) Горещька, вже десять років з Києва, колишня солістка Київського театру оперети та Київської філармонії, яка в четвер, 4-го лютого, відвідала редакцію "Свободи", щоб поділитися з членами редакції своїми вже досягнутими успіхами на музичному форумі Нью-Йорку і в світі, а теж поділитися радістю з приводу її концертів, що відбуваються вже в лютому: в неділю, 21-го лютого, о 3-й годині дня в Кайне, у середній школі Форест Гіллс при 110-й вулиці і 67-й авеню; і в неділю, 28-го лютого, також о 3-й годині по полудні, в Брукліні, в середній школі Абрагам Лінколн при Ошен паркей і Белт паркей. Ці найближчі концерти називає співачка "інтернаціональними", бо в їхній програмі є арії і пісні багатьох європейських композиторів, включно з українськими. Співатиме артистка — вона сама живого роду — вісьмома мовами: єврейською, українською, російською, ідіш, німецькою, французькою, італійською й іспанською.

Співачка і педагог Сіма Горещька в редакції "Свободи"

Але ще принадніші для українського слухача будуть її два концерти в квітні, обидва з переважно українським репертуаром: у п'ятницю, 2-го квітня, в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку, о 7-й годині вечора; і в суботу, 24-го квітня, в Карнегі Рісайтел Голл, о годині 8:30 вечора.

С. Горещька також веде педагогічну діяльність: вона навчає співу в Школі вокалістів у Менгеттіні і має і на цьому полі великі успіхи, бо розпочала вона було працю скромно, з п'ятьма учнями і раз на тиждень; сьогодні — в неї 25

АМЕРИКАНСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ВІДВІДАВ САЛЬВАДОР

Сан-Сальвадор, Ель Сальвадор. — Тут перебував генерал Воллес Наттінг, який є головнокомандувачем Південної команди американських збройних сил, що містяться в Панамі. Прибуття ген. Наттінга до Сальвадору в часі наступу лівих партизанів вказує, на думку міжнародних спостерігачів, на погіршення положення в боротьбі уряду з коаліцією лівих елементів.

Президент республіки Ель Сальвадор і керівник правлячої хунти Хосе Наполеон Дюарте заявили перед прибуттям генерала Наттінга: "Ми прогаємо боротьбу з партизанами, ми потребуємо збільшення допомоги". Минулого тижня перебував у Вашингтоні міністр оборони Ель Сальвадору Гермо Гарсія, який віддав розмови з керівниками американськими чинниками і вказував на те, що сказав президент Дюарте. В зустрічі з представниками обидвох палат Конгресу міністер Гарсія заявив, що перемога над лівими партизанами неможлива, якщо не буде збільшення американської допомоги.

Американські чинники перевіряють чи взагалі будуть виконані положення в Сальвадорі, чи може розвиток подій досягнути пункту, від якого поворот не має йти назад зрештову свою поставу й застосувати зовсім нову політику. Ці чинники вказують на вузьку людську базу оборонного потенціалу сальвадорського уряду. Наттінг доставив нових гелікоптерів, децидуючи зброю у боротьбі з партизанами, в більшій кількості нереальна, бо Сальвадор не розпоряджає ні пілотами, ні відпо відною обслугову для них. Дотепер американці доставили 14 гелікоптерів та планують доставити дальших, але Сальвадор має ще тільки пілотів на шість гелікоптерів. Сальвадорська військова академія має тільки

500 кандидатів на старшин, які проходять приспіваний вишкіл, але це рідше замало для виконання найкращих завдань. Один з прихизних до ЗСА дипломатів у Сальвадорі, який докладно ознайомлений з положенням і потребами цієї країни, заявив: "Сальвадорський уряд не може виграти цієї боротьби без американських збройних частин, або таких частин з іншої країни".

Дальше постачання зброї й амуніції до Сальвадору стануло під знаком запити, бо заіснувала конкретна небезпека, що та зброя буде здобута партизанами або продана чи передана їм. Власне тепер партизани сконцентрували свою увагу на здобуванні зброї й воєнних засобів з урядових магазинів та від урядових військ і в численних випадках їм це вдається.

Військові атташе, які є при різних посольствах і дипломатичних станіях вказують на факт, що вже від якогось часу урядові війська не змогли досягнути значнішої перемоги над партизанами, а зате партизани здобували шоразь вагоміші успіхи. Це, очевидно, здемонструвало військові частини, які тепер не радо і без віри приймають бій з партизанами. Американський сенатор Патрік Лігі, який віддав дошу поїзду до Сальвадору і зазінався із станом справ з першої руки, після повороту до ЗСА висловив сумніви, чи уряд Сальвадору може виграти громадянську війну, хіба тільки при значній всесвітній допомозі із закордону.

Не зважаючи на важке положення в Сальвадорі, президент Реген заявив на пресовій конференції в четвер, 18-го лютого, що ЗСА не мають зовсім у плані вислати туди збройні відділи на допомогу, а генерал Наттінг після своєї візиту заявив, "легкої розв'язки в Сальвадорі немає".

Європа остерігає перед поглибленням кризи

Вашінгтон. — До Вашингтону прибув прем'єр Бельгії Вілфред Мартенс, який тепер виконує також функції президента Ради Європейської Спільноти, що є керівним органом Європейської господарської спільноти.

Прем'єр Мартенс віддав розмови з президентом Роналдом Регеном та іншими американськими провідними державними діячами на господарські теми. Він з'ясував Президентові зростаючий господарський застій в Європі, спад господарської активності та зріст безробіття. На думку європейських лідерів, а зокрема господарських експертів, господарська політика президента Регена посилює ті кризові прояви й може спричинитися до їхнього загрозливого поглиблення. Високий державний дефіцит ЗСА, високий відсотки, які останнім часом знову виявили тенденцію зросту, відбиваються негативно не лише на європейському фінансовому ринку, але відрають по цілій економіці.

Як подають американські офіційні джерела, в розмовах між президентом Регеном і прем'єром Мартенсом взяли участь також державний секретар Александер Гейг і міністер закордонних справ Бельгії Лео Тіндеманд. Мартенс підкреслює, що він прибув з ініціативи Європейського Спільного Ринку, міністри фінансів якого відбули в Брюсселі минулого тижня конференцію й дійшли до спільних висновків, які Мартенс передав Президентові.

До Вашингтону прибула також віцепрем'єр і міністер закордонних справ Люксембургу Коллет Флеш, яка заявила представникам американської преси: "Перед нами більших розмірів господарська криза".

(Продовження на ст. 4)

Урядова коаліція в Зімбабве розпалася

Солсбері, Зімбабве. — Міжнародні політичні кола прив'язують велику вагу до розвитку подій в Зімбабве, чорній африканській республіці, яка постала з колишньої британської колонії Родезії. Внутрішня боротьба в урядовій коаліції в тій республіці закінчилася розпадом коаліції і усуненням Джошуа Нкомо, головного партнера прем'єра Роберта Мугабє з уряду. Разом з Нкомо усунено всіх інших членів його групи.

Нкомо і Мугабє були лідерами двох політично-партизанських угруповань у недавній боротьбі проти білого уряду в Родезії. Обидва вони мали підтримку різних підтримувачів угруповань, а Мугабє загалом вважали ставленником Москви. Коли ж влада білої меншости впала й прийшли вибори до парламенту, які мали дати привагду більшості, Мугабє і його група перемогли. Однак всупереч різним прогнозам Мугабє в короткому часі звільнився з під домінуючих промосковських впливів і повів незалежну політичну лінію, а для створення загального національного фронту ввійшов в коаліцію з Нкомо. Нкомо став віцепрем'єром,

а декількох членів його групи ввійшли до кабінету міністрів. Знову ж інші обняли різні високі пости в адміністрації.

Однак це не закінчило конкуренційної боротьби обидвох угруповань. Навпаки та боротьба поглиблювалася, доходило до різних зударів, аж державна поліція викрила на посілох груп Нкомо великі магазини зброї та амуніції і то союветського походження. Крім цього були численні дані, що прихильники Нкомо приготували державний переворот. Це й стало приводом до усунення Нкомо і його прихильників з кабінету та до зривання коаліції.

Після зривання коаліції почалася полеміка поміж обидвома лідерами та їхніми угрупованнями. Нкомо віддав пресову конференцію з місцевими і закордонними репортерами, на якій він відкинув усі закиди, що йому поробив Мугабє. Він підкреслює, що конфіскація всього його майна, включно з хатою, в якій він живе, урядом Мугабє є безпідставна та що він буде протиставитися тому всім легальними засобами.

У світі

ПРЕЗИДЕНТ ВЕЛИКОЇ АТОМОВОЇ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ Ібердуро біля Більбао, Мануель Гомез де Паблос, повідомив, що він був змушений припинити працю своєї станції з огляду на вимоги баскських терористів. Баски атакували ту велику споруду різними способами, вимагаючи її передачі під управу їхньої провінції. В цьому підтримали їх баскські провінційні установи, які мають автономний характер. Розбудова системи атомових електростанцій є одним з головних господарських завдань єспанського уряду. Єспанія, а зокрема її частина, де живуть баски, майже повністю позбавлена власних енергетичних засобів і тому розбудова атомових електростанцій дуже важлива. Однак баски ставлять вище вимоги своєї автономії, як господарської вигоди. Після припинення праці на атомовій споруді Ібердуро справа перейшла в руки центрального уряду в Мадриді, який мусить знайти компроміс не лише між вимогами центрального уряду й провінційною адміністрацією, але також якимсь чином домовитися з представниками великих капіталів.

УРЯД ПІВДЕННОАФРИКАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ погодився на публічне слідство у справі смерті в часі перебування в поліційних арештах д-ра Ніла Аггетта, білого активіста в боротьбі проти расизму. Д-р Аггетт співпрацював з чорними і був секретарем професійної спілки чорних робітників перед арештом. Його несподівана смерть викликала велике порушення серед чорних республіки та взагалі в світі.

УРЯД АНГОЛІ ПОВІДОМИВ, ЩО МІЖ НИМ І ПРАВИМ урядом республіки Сенегаль навізано офіційні дипломатичні стосунки. Уряд Сенегалу дотепер відмовлявся від дипломатичних зв'язків з Анголою, вимагаючи виходу кубинського експедиційного корпусу, який не тільки тероризує місцеве населення, але й загрожує суверенітету Анголі країнам. Сенегаль був останньою державою в Африці, яка не отримувала дипломатичних зв'язків з Анголою. Всі інші вже раніше навізали такі відносини й мають свої дипломатичні станції у столиці Анголи, Люанді. Після навізання дипломатичних зв'язків між тими двома країнами залишилася ще до розв'язання інша проблема. В Сенегалі перебуває офіційна політична місія революційної протимарксистської організації "Повна незалежність Анголи", яка веде активну збройну боротьбу проти уряду. Чи у зв'язку з навізанням дипломатичних відносин між обидвома країнами місія буде зліквідована, дотепер не подано.

КОРСИКАНСЬКІ СЕПАРАТИСТИ ЗНОВУ підложили більшу кількість бомб під різні урядові будинки й уряди в Парижі та у Версалі. Всіх бомб, які дотепер вибухнули, було 19. Поліція пошукує за іншими, які ще не вибухли, а були приміщені. Ніка з тих бомб не потягнула своїм вибухом жертв у людях й матеріальні шкоди невеликі. Зате пропагандистський ефект величезний, бо це вже друга серія бомб, підложена на протязі останнього тижня. Перша серія підложена під кінець минулого тижня складалася з 26 бомб в південній частині Франції, в найближшому французькому порті Марсель та в інших південних містах. Цим разом бомби були підложені під такі репрезентативні пункти, як військова академія, державна електроцентрала тощо. До французького інформаційного агентства Ажанс Франс-Пресс зголосився телефонічно речник корсиканських сепаратистів, який попередив про підложення бомб і заявив, що вони незабаром зачнуть вибухати.

У ФІНЛЯНДІІ ЗФОРМОВАНО НОВИЙ коаліційний уряд під проводом голови соціал-демократичної партії Калеві Сорса. В склад коаліції ввійшли центральні й ліві угруповання та комуністи. Коаліція має підтримку 134 депутатів у парламенті, то значить чималу більшість у 200-членному парламенті. З огляду на те, що члени коаліції залишилися ті самі, які були перед виборами при уряді, тільки деякі міністерські пости обсаджено новими людьми. Новим є міністер закордонних справ, яким став Пар Стенбак.

НЕДАЛЕКО МІСЦЯ, ДЕ БУРЯ ЗАТОПИЛА нафтову вежу, ця сама буря знищила союветський корабель "Механік Тарасов". 340 людей залогів рятуюнкові човни врятували сім осіб живими та вивели 18 мертвих тіл. Розшуки тривають далі.

РЕГЕН НАСТОЮЄ НА ОБМЕЖЕННЯХ

Вашінгтон. — На пресовій конференції в Білому Домі в четвер, 18-го лютого, президент Реген, як і більшість присутніх репортерів, присвятили свою увагу в першу чергу ситуації в американським планам в обширі Середньої Америки та господарському положенню в цій країні і в світі.

Американська публічна опінія та засоби масової інформації заалямовані розвитком подій у Середній Америці. Президент підтвердив важке положення та існуючу небезпеку і подав ще додаткову інформацію про масивні доставки зброї з СССР до Куби впродовж минулого року. Зброя для тепер різними каналами дістається до країн Середньої Америки. В Ель Сальвадорі вже відбувається вирішальна фаза збройної боротьби між лівими партизанами й урядовими військами, а в сусідніх до нього країнах, партизанська війна починається. Президент пояснив, що Уряд ЗСА має докази, що одним з головних каналів доставки союветської зброї червоним партизанам у Середній Америці є Нікарагуа.

Значне число репортерів ставили запити, яка буде американська реакція, якщо положення в Середній Америці гіршатиме та чи ЗСА готові вислати своїх воєнків на допомогу тамошнім урядам. Президент заявив, що Уряд ЗСА не має в плані вислати американських воєнків в будь-яку частину світу, але відмовився пояснити, якими іншими засобами він планує користуватися.

Президент заявив, що в минулому вже не раз такі інформації на найвищому рівні шкоди країні і він цього буде послідовно уникати.

Президент заперечив будь-яку аналогію між розвитком подій в Ель Сальвадорі й тим, що було в В'єтнамі. Це дві різні ситуації та зовсім різні умови й будь-які аналогії не мають ніякого ґрунту.

Багато часу на конференції було присвячено господарським справам. Відповідаючи на запити, Президент підкреслює, що він нещодавній погодився на ревізію своєї головної цілі, а саме дозброєння американських збройних сил, хоч не вимагатиме величезних коштів і послідовного переведення в життя схваленого вже закону про обнижку податків. На думку Президента обнижка податків є міцною базою довготривалої господарської політики і передумовою її успіху. Уряд ЗСА не думає застосувати проти СССР збіжжєвого ембарґа, хіба тільки у випадку загального ембарґа на всю торгівлю з СССР. В справі заплати Американою припадаючих відсотків від польських боргів в ЗСА, яких польський уряд не заплатив, Президент заявив, що це повинно змінити американську руку в польських справах, але не виключив, що в майбутньому якщо події наберуть несподіваний оборот, може бути проголошене господарське банкрутство комуністичної Польщі з усіма з того випливаючими наслідками.

В Америці

РАДА ДИРЕКТОРІВ АВТОМОБІЛЬНОЇ КОМПАНІЇ Форд затвердила великою більшістю голосів тимчасовий договір з профспілкою робітників, які у переговорах пішли на далекойдку концесії тільки для того, щоб зберегти вартість праці. Речник компанії заявив, що Форд таким чином заощадить біля одного мільйона доларів і не потребуватиме закриття фабрики в багатьох стейтах ЗСА, які затруднюють понад 6,000 робітників. Президент профспілки автомобільних робітників Даглас А. Фрейзер заявив, що робітництво, враховуючи теперішній економічний стан і зростаючу тенденцію безробіття, погодився на концесії у заміну за забезпечення праці і вдержання на дотеперішньому рівні загальних платнів. Тепер відбудеться голосування над договором в поодиноких відділах профспілки, які повинно закінчитися 28-го лютого. Якщо домовлення між профспілкою і компанією Форд буде затверджене робітниками, то договір увійде в життя вже 1-го квітня ц.р.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН ЗВЕРНУВся листовно до республіканських членів Палати Репрезентантів з проханням підтримати його проєкт бюджету і програму оздоровлення американської економіки. В листі Президент ще раз підкреслює, що він ніколи не відступить від своєї першої програми дозброєння Америки і не зрештовує з обниження доходів податків. Реген зокрема підкреслює важливість оборонних заходів для привернення сили і престижу З'єднаних Стейтв Америки. "Мої поїздки по середньо-західних стейтах, — заявляє в листі Президент, — переконали мене про правильність програми Уряду і напрямки у політиці, які ми вибрали".

З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ 250-РІЧЧЯ З ДНЯ народження першого президента ЗСА Джорджа Вашингтона (яке припадає на 22-го лютого), місцевість Мавнт Вернон у Вірджинії і зокрема плянтацію Вейкфілд, у якій народився Вашингтон, відвідали тисячі туристів. Університет Вірджинії організує кожного року під час відзначування дня народження першого президента Америки виставку під назвою: "Вашінгтон у себе вдома".

ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ вирішила вислати до Ель Сальвадору своїх обсерваторів, які мають спостерігати за вислідом виборів, які там відбуватимуться 28-го березня ц.р. Цю інформацію подали до відомої речниці Адміністрації президента Роналда Регена, які рівночасно заявили, що це потягнення є черговим кроком Уряду ЗСА, а також урядів інших центральноамериканських держав до закінчення у тій країні громадянської війни, започаткування переговорів між легальним урядом і марксистськими партизанами і полагодження справи шляхом вільних виборів під наглядом представників зацікавлених держав. Речник Державного департаменту заявив, що ані одна рука не підніслася проти цієї пропозиції і тому є надія, що латиноамериканські держави спільно працюватимуть над ліквідацією громадянської війни і припинення достав зброї для повстанців у Ель Сальвадорі комуністичними країнами, зокрема Союветським Союзом, Кубою і Нікарагуа.

НЕ ЗВЖАЮЧИ НА СИЛЬНУ ОПОЗИЦІЮ ІЗРАЇЛЯ і прихильників до нього сил у З'єднаних Стейтах Америки, як також самої заяви президента Роналда Регена, що Америка дотримуватиметься ранішого зобов'язання відносно мілітарної переваги Ізраїля над іншими арабськими державами, аж 19 сенаторів висловилися за прохання для Ізраїля модернізувати бойові літаки й протилетунських ракет. За цим проханням заступається також секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер, який недавно відвідував деякі арабські країни, щоб на місці переконатися про їхні військово-оборонні спроможності.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник
FOUNDED 1893

Svoboda/USPS (30-420 ISSN 0274-0864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — \$0.50. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, надіслані анонімно. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразив застеріг, допущивши задрасовану конверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — \$0.50. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий лідер „зфінляндизованої“ Фінляндії

Нема сумніву, що народи Східної і Центральної Європи, а головним чином, у відношенні зависти подивляються на Фінляндію, політична ситуація якої знаходиться між „Східною і Харбідною“, має можливість існувати в тіні московського велетня — з певною свободою та зручним політичним маневруванням.

Недавно Фінляндія вибрала нового президента — Мауну Койвісто, соціал-демократа, який займає місце уступаючого президента Урго Кекконена, людини — більш консервативних поглядів. Кекконен був 25 років президентом Фінляндії і знав, з чим, що провадив Фінляндію шляхом просоветської „невтральності“, що охоплює політичне поняття, зване „фінляндизацією“.

Як можна було сподіватися, Москва вдарила на радисну струну, мовляв, ось тепер Фінляндія піде шляхом посиленої „соціалізації“ свого політично-соціального устрою. Покищо, цю нову інтерпретацію Москви новий президент не взяв під увагу, а прямує давніми і втертими шляхами.

Фінляндія, в тіні московсько-советської імперії, — це єдиний політичний уніат, що хоч фінляндський уряд завжди „кадить“ в сторону Москви, у Фінляндії існує багатопартійна капіталістична демократія, і сама країна — „невтральна“ і безперечно незалежна.

Це тим більш дивно, коли взяти до уваги, що Фінляндія яка лежить на порозі СРСР, належала колись до царської Росії і провадила війну проти Сталіна в 1939-40 роках, а пізніше була активним членом антисоветської коаліції під проводом Гітлера.

Однак Москва не проковтнула фінляндців, так як це вона зробила з Естонією, Латвією і Литвою, і навіть не пробувала взятися до „сильної руки“ супроти Фінляндії, так як це вона тепер робить в Польщі.

Фінляндія була під пануванням московських царів від 1809 до 1917 років, але в протиположності, Польщі чи балтійським державам, Фінляндія мала автономію, яку Петроградський режим не вважав за потрібне відібрати. Ленін і інші більшовицькі провідники часто згадували Фінляндію, Україну і Польщу як „жертви російського царату“. В 1917 році Фінляндія проголосила свою незалежність.

Не зважаючи на це, що в 1941-1945 роках Фінляндія боролася проти СРСР як союзник Німеччини, советська армія не зайняла цієї країни, і не дивлячись на деякі територіальні концесії (Карельський півострів), Москва залишила Фінляндію у релятивному спокої.

До цього причинилися деякі фактори, як, наприклад, географічний та національний характер фінляндського народу. Як також найближчим сусідом на заході Фінляндії не є Східна Німеччина, а Швеція, тому СРСР не потребує охорони комунікаційних шляхів як це є в Польщі.

Якщо йдеться про економічний аспект, — то фінляндці здавна плекають торговельні зносини із Скандинавією і тим самим уникають надто великої економічної залежності від Москви, бож тільки 20 відсотків фінляндської торгівлі припадає на Советському Союзу. Протягом майже сорока літ фінляндські політичні провідники поводитися дуже обережно, щоб не провокувати Москви — чи надто прозахідною політикою, чи протисоветськими виступами. Цю політику Фінляндії охристили „фінляндизацією“, цебто „просоветською неутралітністю“.

Однією із причин, чому уряд Советського Союзу визнає політичну лінійку Фінляндії є ця, що фінляндська політична система в ніякому разі не загрожує безпеці СРСР, а що найголовніше — фінляндський економічний не потрібне закордонних кредитів. Толеранція Кремлем нового президента Койвіста, означає, що хоча він, як і Лех Валенса, був робітником у морській пристані, але мав нагоду змагатися за свої демократичні права як вільний громадянин.

У додатку, мала Фінляндія — це не велика Польща, і як сказано вище, її релятивна свобода не загрожує советській безпеці, тоді коли не-комуністична Польща була б „скринькою Пандори“, до чого Москва не може ніяк допустити, ані толерувати без шкоди для її імперіалістичної системи в Європі.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН І ГОЛОВА Федеральної резервної ради Пол А.Вокер, який вже раніше висловлював свої застереження до економічної програми Президента, відбули засекречену розмову в Білому Домі. Речники Білого Дому і Федеральної ради відмовилися від коментарів, але втім особисті особи кажуть, що до повної згоди не дійшло, бо П. Вокер заявив після розмови, що він все ж таки вважає, що Конгрес повинен настоювати на зменшенні дефіциту у бюджеті Президента.

У суботу, 30-го січня, р., у численних країнах вільного світу відбувалися протести проти тривання воєнного стану в Польщі та в обороні польського робітничого руху „Солідарність“, членів якого сьогодні винищує ген. Войцех Ярузельський — маріонетковий наставник Москви в Польщі. Недавно заходом уряду ЗСА випродуковано майже двогодинний фільм, у якому представлено різні аспекти протесту в світовому масштабі. Є там заяви численних лідерів держав, як також — гостра критика польського уряду за здавлення свободи в Польщі, з якою виступив президент Франції Франсуа Миттеран — голова французьких соціалістів. Рівночасно, на днях Франція підписала угоду із Советським Союзом про закупівлю від СРСР 8 мільярдів кубічних метрів природного газу на протязі 25 років. (За Францією, правдоподібно, підуть Західна Німеччина, Італія і Бельгія, так, що за яких п'ять років ціла Західна Європа у великій мірі може залежати від СРСР щодо доставки

Володимир Душник

ЧАРОДІЙНИЙ СОВЕТСЬКИЙ ТРУБОПРОВІД

натурального газу.

Повідомлення про підписання французько-советського договору викликало велике обурення у Франції. Не тільки тому що Франція не підтримала Америки в її санкції проти Польщі і СРСР, але тому що французький соціалістичний президент не лише, що не станув в обороні польських робітників у їхній боротьбі проти комуністичної тирanii, але теж з цієї причини, що Франція дала Советському Союзу велику економічну, політичну та, мабуть, також стратегічну допомогу.

Річ ясна — як це буває в таких випадках — французький уряд мав нагоду з логічною відповіддю: Франція не може залежати виключно від доставки нафтової ропи з Близького Сходу.

Це рішення, як можна було сподіватися, виклика-

ло, великі негодунства серед французьких робітників і їхніх провідників, тим більше, що по встановленні воєнного стану в Польщі Франція була однією з перших країн, що гостро засудила варшавський режим і Москву. Але після політичних консультацій з іншими європейськими провідниками держав, Франція припустила свою критику на поділ в Польщі, потрапляючи це — як справу щоденного порядку.

Поступування Франції наглядно вказує, як тяжко цілковитого розділення внутрішньої і зовнішньої проблеми деяких країн. Бож хоча Миттеран засудив советську інвазію Афганістану та воєнний стан в Польщі, — його політика в практиці не йде впарі з його ідеологічно-політичними заявами.

Це також вказує на неможливість узгодження політики Франції з політикою,

наприклад, Америки. Недавно Франція угодилася на продаж зброї для Нікарагуа — на знак „солідарності“ із соціалістичним урядом (сандіністами) тоді саме коли Америка старалася не допустити, щоб Нікарагуа стала другою Кубою у Центральній Америці.

Договір про трубопровід природного газу з Москвою доводить, що Франція не хоче стати в обличчя незалежного факту: економії сателітних країн і самого СРСР — нестабільності створюють певний ризик з точки бачення фінансових трансакцій. Однак у Франції як теж у Західній Німеччині та Італії, соціал-демократи намагаються здобути більше кредитів на Заході, для СРСР, сподіваючись цим робити рятівну свою власну кланію економію.

Тим часом, підтримка НАТО Францією з дня на день зменшується — в обличчя економічних проблем, що їх мусить розв'язати Миттеран, якщо він далі схоче вести Францію серед розбурханого моря європейської і світової політики.

мистців по бібліотеках усього світу. Якщо взяти до уваги цей факт, що ОМУА влаштувало й далі влаштує сотні мистецьких виставок, видає з цього приводу мистецькі каталоги, служить їм порадою і всякою допомогою, то треба визнати, що ініціатива двох Петрів з Варшавської Академії, Петра Андрюсева й Петра Мегика оплатилася сторицею і якщо ми, сьогодні, маємо кращих мистців, кращий журнал і кращі перспективи для розвитку українського мистецтва на чужині, ніж у поневоленій Україні, то це заслуга їх організаційного таланту й невтомної їхньої діяльності на цьому полі.

Не зважаючи на свої професійні зайняття в Філадельфії (Андрюс працював штабовим ілюстратором у борні архітектів при управі міста), не зважаючи на багато часу, що його Андрюс присвячував статтям на мистецькі теми в українських газетах та журналах, він зумів знаходити час на мистецьку творчість. Він створив проекти для низки стінних розписів, іконостасних ікон, мозаїк, вітражів, створив окладники члноразці для низки видань, але, що найважливіше, зумів почати серію великоформатних картин на теми з української міфології й історії. Особливу увагу привертють його великоформатні історичні картини, бо вони в українському мистецтві є чимось зовсім новим, чимось, чого ми досі не мали і, немає де правди діти, поза Андрюсовим і далі не маємо.

Тільки для тієї єдиної причини, щоб пізнати історичне мистецтво Андрюсева, варто набути його альбому і тримати його на почесному місці в наших українських хатах. Ми мали добрих історичних мистців, щоб тільки згадати Сергія

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ТЕ І ТАМТЕ

Про недоцінювання спорту

Павло має ясну чуприну, характеристичну для тих, що перебувають багато у хльорованій воді і струнку, виспортовану постать. До того ж, відразу кидається у вічі різниця у вигляді поміж цим хлопцем, а його однокласниками, у рухах, говоренні і бистрій, привітливій усмішці.

Павло ніяк не може довго висиди при телевізії (як каже — це дуже нецікаво), охоче виконує різні праці та має все якось час на науку і на пластові заняття.

Ні, не думайте, шановні читачі, що Павло — це ідеальний образ нашої уваги! Це такий юнак, яких у нашій спільноті могло б бути багато. Тепер він відрізняється тим від інших однокласників, що кожного ранку, незалежно від пори року і погоди, він вже досвіта промірює швидким, пливками рухами, відстань плавацького басейну. Він — член плавацької дружини своєї середньої школи і це вимагає принаймні чотири години плавання кожного дня. До тих строгих вимог і до вказівок тренера їхньої дружини достовірно цілий спосіб життя нашого юнака. Він, як розказують мені батьки, не може розгулювати пізно в ніч, не може вживати усіх — тепер доступних молоді „благ“, навіть не може до вільно займатися деякими іншими прийнятними спортивними, щоб не надуживати потрібних до плавання м'язів.

Але в заміну, а може власне із-за цих гострих вимог способу життя, скільки позитивних, корисних для молодого людини моментів є в нього. Саме обсервуючи ці так добі сторінки плавацької заправи Павла, хочеться зі сумом ствердити, що ми, українці у вільному світі ніяк не доцінюємо важливості спорту.

Безумовно в останніх декількох роках і у нас дещо змінилося на краще на тому відтинку, але ще далеко не використано усіх позитивів спортивного виховання для нашої молоді. Ми все ще готові ремствувати, коли змагання бейсболу, копаного чи тенісові захоплюють мільйони людей і приковують їх на довгі

години до телевізійного апарату або до трибун спортивного майдану, ми все ще заставляємося наскільки спорт вбиває інтелектуальний розвій молоді людини.

Наші спортивні змагання, спортивні організації не є дуже численні та учасників українських спортивних змагань у порівнянні із кількістю молоді обмаль. Навіть коли у наших спортивних літніх таборах знаходяться сотні молодих юнаків і юначок, то тих, які стоять осторонь, якінебудь спортові активності, можна рахувати спокійно на тисячі.

Але ми певні, що наша молодь має такі самі дані бути добрими спортсменами, як американська і при послідовній заправі від маленьку могла б вибиватися на першунів і приносити нам славу та розголос також на тому відтинку.

Та ж імена славних своїх босгами спортивців є на устах усіх, вони герої, про яких знає цілий світ. Скільки доброї пропаганди можна б зробити для нас, маючи своїх першунів у якійнебудь ділянці спорту, але першунів світового масштабу. Вони напевно мали б більше успіху, як наші громадські активісти, що роблять „політику“ у передсінках Вашингтону.

Коли, однак, так далеко не можна ще мріяти, щоб ми мали свої спортивні зірки, то є інші користі зі спортові заправи. Вона виробляє не лише м'язи, але силу волі, самодисципліну, терпелівість, вміння програвати — всі ці цінні, як нам — українцям, звичайно, бракують.

Здається у нашій власній спільноті немає ще відповідного підсуну для широкого зрозуміння спорту. Немає цього зрозуміння ані у громадських, ані виховних чи шкільних організацій і немає його також у батьків. Якщо б було інакше, ми б таких юнаків, як Павло мали багато, а українські імена серед учасників світових чи Олімпійських ігор були б не лише по стороні советської дружини.

О-КА

ДВА ДНІ ПІСЛЯ ТОГО, ЯК КІНО І ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ

актор Ед Аснер, який має свою телевізійну програму під назвою „Лью Грент“, виступив в обороні марксистських партізан в Ель Сальвадорі і обіцяв розпочати збіркову акцію в їхню користь на території З'єднаних Штатів Америки, невідомий мужина потелефонував до його секретарки і заявив, що він застрелив актора, якщо він не перестане вмішуватися до політики. Е. Аснер став контроверсійною особою після того, як він розпочав голосно критикувати політику президента Роналда Регена, зокрема його потагнення в Ель Сальвадорі і звільнення робітників цивільного летунства.

У ТУРЕЧЧИНІ ПЕРЕБУВАЄ ГОЛОВА СЕНАТСЬКОЇ

Комісії збройних сил Джан Тавер, сенатор з Тексасу. Американський уряд вимагає від військового режиму в Туреччині якнайшвидшого передавання влади в цивільні руки, з чим військовики не спішають з огляду на загрозу з боку терористів та советської небезпеки. Після об'їзду різних осередків і розмов з провідними діячами сенатор Тавер заявив, що положення в Туреччині задовільне.

здоровим людям.

Факти використовування психіатрії в цілях переслідування дисидентів у СРСР обурюють світову громадськість вже на протязі довгих років. На Конгресі психіатрів у Генолю (1977 рік) советський психіатр нагавував як каральну. Проте з того часу брудна пляма на п'єдесталі плахи (халати) розпливалася все ширше і ширше. У психодікарнях з того часу побували тисячі інакдомців, багато з них із привішаними мало кому відомими записками там і тепер.

Незважаючи на критику примусу советську владу дещо змінити тактику. Всього тагар психіатричного переслідування, масштаби якого ще більше поширилися, перенесено в теперішній час на периферію країни, де „успіх“ психіатрам-карателям, як і раніше, забезпечують КГБ і прокуратура, тоді, як у центральних установах (Інститут Серьбського, наприклад) кількість інакдомців, що їх визнавали психічно хворими, значно зменшилася. Оцім власті намагаються досягти подвійну ціль: давити будь-яке інакдомство в „глибинах“ країни і реабілітувати в очах суспільства світу советську психіатрію, про яку думка в закордонних колег складається у процесі контактів з представниками власне центральних її установ.

Питання про пряму участь советських психіатрів у цій антигуманній ролі, яку власті СРСР визначили їхній професії, вирішувати одностайно. В першу чергу, безумовно винні ті лікарі, які ставлять здоровим людям діагнози неіснуючих хвороб. Але в не меншій мірі винні і провідні психіатри країни, які організують і забезпечують проведення в життя нещепорного завдання на високому керівному рівні. Не даремно „стовп“ советської психіатрії роблять все можливе і неможливе, щоб затати ганебні факти і виблоти себе самих і органи (безпеки) КГБ рівночасно. А. Снежневський, Г. Морозов, Е. Бабаєв та інші „преславилі“ свої імена скандально-безглуздими заявами на міжнародних форумах, у пресі, в яких вони твердять про „підступи буржуазної пропаганди“ і про „гуманізм“ советської психіатрії, старанно уникаючи при цьому відповідей на питання про конкретних осіб, які вже відомі. Робочій комісії про розслідування використовування психіатрії в політичних цілях. Вони ведуть теревені про „лікарську таємницю“, безсоромно спекулюючи цим

(Продовження на ст. 4)

НАСТУП КГБ НА ІНАКОДУМСТВО В „ГЛИБИНАХ“ СРСР

Лікар-психіатр Анатолій І. Корягін, засуджений тепер на 12 років советських тюрем і заслання, написав у самвидаві „Відкритий Лист до лікарів-психіатрів у світі“, що його подало „Новое Русское Слово“ в числі за неділю, 7-го лютого ц. р. Про автора листа відомо, що він, лікар-громадянин, заступався за несправедливе засудження советським кривосуддям інакдомців на відбавання кар по психіатричних „лікарнях“, насправді — по каральних катівняхських в'язницях із вивискою „психіатрична лікарня“. За це самого д-ра Корягіна було заарештовано якраз один рік тому і засуджено на довічне ув'язнення за „антисоветську агітацію і пропаганду“, про що він і сам згадує у своєму „Листі“. Англомовні „Психіатричні Вісті“, офіційні Американської Психіатричної Асоціації, у числі 31-го січня ц. р., у великій статті про Шостий Конгрес Світової Психіатричної Асоціації, що якраз відбувся три місяці тому в Нью Йорку (у статті також прихильно згадуються визначні українські кошинні в'язні „психушок“ ген. Петро Григоренко і Леонід Плющ, та приятель Плюща „український лікар-психіатр Семен Глузман“, якого мають начеть випустити після десятирічного карання в цьому році), пише про Анатолія Корягіна таке: на цьому щостому Конгресі СВА обговорювали „багатоважливий випадок у Спетах — вирок проти „українського гірничого інженера Олексія Нікітина (Михитин, Нікітін), який вів боротьбу за правила охорони безпеки для вуглекопів у його шахті. За це інженера заарештували в січні 1972 року. Не зважаючи на те, — пишуть далі „Психіатричні Вісті“, що передбачення інж. Нікітина здійснювалися і в шахті ставив вибух дуже швидко після того, як інж. Нікітин висловив побоювання і пересторогу, щоб цим запобігти, він перебуває вже сім років по психушках і його то випускають з психіатричної

лікарні, то знову туди саджають. Але у черговому лікарському баданні Нікітина, яке цей раз перевів лікар-психіатр д-р Анатолій Корягін, консультант-психіатр московської Робочої комісії про розслідування використовування психіатрії в політичних цілях, він не знайшов жадної медичної підстави для ув'язнення Нікітина у психушці. Дуже коротко після цієї діагнози самого Корягіна заарештовано. Це сталося 19-го лютого 1981 року. Формальне оскерження — „антисоветська агітація“, за яку максимальна кара — 12 років тюрем і заслання. Сам же інж. Нікітин, — закінчують „Психіатричні Вісті“, — ще раз опинився у психіатричній тюрмі тепер! — У тюрмі перебуває і той, хто хотів рятувати цього українського інженера, сам д-р А. Корягін. Його „Відкритий Лист“ у перекладі Л. В-ої подаємо нижче. — Ред.

Самвидав

Д-р А. Корягін
Відкритий Лист лікарям-психіатрам
Шановні Колеги!

Я пишу до вас із советського політичного табору ч. 37, куди власті ув'язнили мене згідно із стандартним і цілковитим позбавленням глузду обвинуваченням в антисоветській агітації і пропаганді. Будучи дуже далеким від намірів, що їх мені приписав суд цілком безпідставно, я не можу розцінювати цю розправу інакше, як акт помсти спеціалістів, який виконав свій обов'язок лікаря, що корився голосові совісті, а не ставив його в залежність від цілей КГБ.

Тільки за те, що я збадав дисидентів, яких піддавали психіатричному переслідуванню, і що я ознайомив з висновками свого лікарського огляду світову громадськість, мене покарали сімома роками ув'язнення з подальшим засланням на п'ять років у віддалені місця країни. Раніше були так само засуджені всі члени „Робочої комісії для розслідування використовування психіатрії в політичних цілях“.

Дорогі Друзі! Нехай у вас навіть не виникає сумнівів у тому, що власті СРСР перетворили нашу найгуманнішу медичну спеціальність у засіб досягнення головної мети своєї внутрішньої політики — придушення інакдомства в країні. Психіатрія у тоталітарній советській державі не тільки несе користь хворим, але і наносить шкоду

Виховна праця 83-го Відділу СУА

Відділ СУА 83-й у Нью-Йорку взяв собі за ціль збереження національної свідомості серед української дітвори і передачу їй багатотисячної української культури через виховні імпреси і в щоденному житті. Уже одинадцять років Відділ займається опікою над Світличкою свого Відділу, яку провадить Євгенія Вадиш.

Опитунок і адміністраторкою на 1981 рік була членка Відділу І.Голіат. Вона разом з іншими матерями і вихователю Вадиш кожного місяця готувала програму для дітей, чи то День української Незалежності, чи День народин Тараса Шевченка, День Матері, градація Світлички, День подяки, прихід св. Миколая та інші. Світличка теж дала точку на минулорічний пластовий маскарад, яку приготувала членка Відділу Дарія Генза.

Другою виховною ділянкою Відділу є ляльковий театр під проводом керівни-

ка Ольги Гасцької, при участі членки Відділу і їхніх дітей. В репертуарі театру є такі сценки: „Івасик-Телесик“, „Три ведмедики“, „Білосніжка“, „Розжева Ляля“, „Ялинка для двох Зірок“, „Великодні картини“, „Великодні пригоди“, „Делеки“ і „Павлик“, а в проєкті — „Лис Микита“.

О.Гасцька не тільки веде проби, але також творить ляльки і їхні строї, пристосовує ляльки до казок, інсценізує і сама пише оригінальні казки. Авторка і режисер, вона у своїх інсценізаціях старастя у найбільш приступній формі передати дітям українську або українізовану казку, що проявляється в народних уборах ляльок і звірят, у народній музиці і в мотивах декорацій, взятих з українських красивидів. За час свого існування ляльковий театр багаторазів їздив з гостинними виступами по різних містах східної Америки.

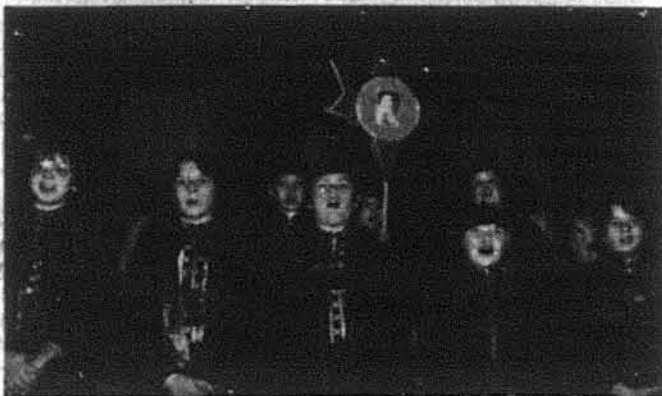
Також чимало труду завдають собі членкині Відділу

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ!

Чи Ви вже склали свою пожертву на допомогу загрозеним голодом, хворобами і недугами братів і сестер українців у Польщі? Передайте її негайно на руки Вашого о. Пароха, секретаря Вашого Відділу, або перешліть на адреси:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE
815 N. Franklin Street
Philadelphia, Pa. 19123

Пластуни-колядники на святі „Традиційна Ялинка“ 83-го Відділу СУА

Діти із Світлички СУА 83-го Відділу на пластовий маскарад

Сценка з „Різдва Очаїдушків“ пера Ольги Гасцької у виконанні дітей Світлички 83-го Відділу СУА

улаштуванням традиційної Ялинки, що її кожного року за час 17-літнього існування ставлять у Різдвяний час. Цього року: одноактову п'єсу „Різдво Очаїдушків“ написала Ольга Гасцька.

До виступу приготувала членка Відділу Марта Данилюк при допомозі Ольги Пастернак; хореографією зайнялася Д.Генза; музичне оформлення — Станіслава Косіва; сценічне оформлення було Тараса Гіряка. Проби дітей відбувалися під час науки в школі св. Юра при співпраці директори школи Сестри Гаврилі, за що Відділ невимовно їй вдячний.

Сценку „Різдво очайдушків“ було поставлено також під час „Прощорі“ в церкві св. Юра так, як і в попередніх роках, коли парафія запрошувала 83-й Відділ з гостинними виступами. Казка „Різдво очайдушків“ переплетена різними традиціями, Святою Вечерею і колядками, з метою дати нагоду

дітям — учасникам і глядачам — пережити і вивчати українські традиції, щоб діти продовжували довголітні надбання наших предків, повні християнського змісту, і щоб їх відрізняли від ту-тешніх сьогодишніх традицій часу Різдва, де кладеться наголос на комерційність і зовнішній блиск.

В казці грали Очаїдушки: Христия Пастернак, Павлус Червоний, Маркіян Дума, Володимир Волинець, Івас Хамуляк, Олександр Решітник, Павло Павлюк; Геробчики — Тіна Беренда, Ліда Гной, Павла Бок; Вівріка — Христия Пензоля; Зайчики — Івась Ма-

кар, Христия Ярош, Михась Росцішевський, Росляна Росцішевська; Вітер — Соня Решітник; Зірка — Рома Павлюк; Зірочки — Дзвінка Добрянська, Люда Росцішевська, Ліса Кобилицька; Фея — Ліда Микитин; Колядники — Наталка Маслій і Ярема Бачинський.

Після сценки відбулась забава для дітей. Батьки (і діди) дітей у дружній атмосфері мали нагоду поговорити про каві і солодку, про що подбала господарська комісія під проводом Стефи Савчук.

Зірка Галів

Перед Шостим з'їздом дрогобичан

Як уже повідомлялося у „Свободі“, 18-го і 19-го вересня 1982 року відбулися на „Верховині“ Шостий з'їзд дрогобичан. Дехто може тільки здивувати плечима, мовляв, яка користь із таких з'їздів? Кожному можна мати свою думку про регіональні організації й доцільність відбування їхніх з'їздів і зустрічей. Проте не можна заперечити факту, що якщо б у нас не було цих організацій, не було б сьогодні й цілої низки регіональних видань, які стануть у великій пригоді дослідникам нашого минулого, що його тепер замовчують або фальшують у союзовських виданнях.

Те саме стосується й дрогобичан у діаспорі. Якщо б не було Центрального Комітету Дрогобиччини й організаційних з'їздів і товариських зустрічей земляків, не було б сьогодні двох солідних томів (разом понад 1000 сторінок і понад 200 документальних фотографій!) збірника географічних та етнографічно-побутових і мемуарних матеріалів під заголовком „Дрогобиччина — земля Івана Франка“.

На жаль, праця над зафіксуванням минулого Дрогобича й колишнього Дрогобицького повіту все ще не завершена — бракує описів багатьох сіл Дрогобиччини, матеріалів про деякі важливі події, що відбулися на її території, життєписів деяких визначних дрогобичан тощо. Треба б також виправити помилки й неточності, що попали до збірника „Дрогобиччина — земля Івана Франка“. Про ці речі говоривось на останній товариській зустрічі дрогобичан у вересні 1980 року. На ній була мова про потребу видати книжку

про Дрогобиччину в англійській мові для чужинців і для тих нащадків дрогобичан, що вже не знають мови своїх предків. Одночасно приходиться на думку, чи вже не час написати на підставі опублікованих матеріалів історію Дрогобича й колишнього Дрогобицького повіту й видати її друком? І не одне можна б зробити для того, щоб зберегти для майбутнього повну й неспотворену правду про українську Дрогобиччину.

Але хто зробить це працю й зібрання роздобути на це відповідні фонди, коли одні дрогобичани відійшли вже у вічність, а інші обтяжені різними обов'язками, або ставляться до справи байдуже?

Тому подумати над тим, що далі робити, знайти людей, до яких працювати, вибрати нову управу Центрального Комітету Дрогобиччини та винести відповідні рішення — повинно бути головним завданням Шостого з'їзду дрогобичан.

З нагоди з'їзду будуть, як звичайно, і різні розваги — мистецька програма, танцювальна забава тощо.

Та найбільшою приємністю для учасників з'їзду буде зустрітися із своїми колишніми товаришами й товаришками та знайомими, може й такими з-поміж них, що з різних причин досі не брали участі в попередніх з'їздах і товариських зустрічах дрогобичан.

З'їзд дозволить його учасникам забути на два дні про американські чи канадські будні й поглинути думками в різні сторони, в далеку незабутню Дрогобиччину.

А.Гладилевич

Нюарк

Посадник Нюарку, Н.Дж., Кеннет А.Гібсон в присутності української делегації підписав прокламацію Дня української незалежності для відзначення 64-х роковин Акту 22-го Січня 1918 року. В складі делегації були члени УСВТ „Чорноморська Січ“, старші і молоді, які на цій імпресі репрезентували декілька інших громадських і комбатантських організацій. Стоять (зліва): Д.Бобеляк, Л.Даківська, М.Матіяш ІУ, М.Даківський, О.Гвардовський, Я.Гвардовський, Р.Білевич, М.Матіяш, Б.Боднар. Посередині сидить посадник Нюарку Кеннет А.Гібсон.

Помолимося за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів

Фонду Катедр Українознавства

Впрен. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святую Літургію, в п'ятницю, 26-го лютого 1982 року, о год. 9-й рану, в УЦКеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс., за Блаженної Пам'яті:

Інк. РОМАНА Я ІВАНКУ
БІЛІНСЬКИХ
о. РОМАНА ГАНАСА
МИХАЙЛА МАЦЬКОВА
о. ВАСИЛЯ ОСТАША
СЕМЕНА ПАПРОЦЬКОГО

Інк. ІВАНА ПАСТУХА
МИХАЙЛА СТРУМІНСЬКОГО
СТЕПАНА ФАРМІГУ
ІРИНУ ФЕЦОВИЧ
Інк. ІРЕНУ І ПЕТРА ШОХ

Впрен. о. протопресвітер Іван Тхачук відслужить Заупокійну Святую Літургію, в суботу, 27-го лютого 1982 року, о год. 10-й рану, в УЦКеркві Всіх Святих в Нью-Йорку, Н. Й., за Блаженної Пам'яті:

ІВАНА ГРЕБЕНЯКА
РОМАНА ГРЕБЕНЯКА
МИКОЛУ ІВАНИЦЬКОГО
ФРАНЦІШКУ І МИКОЛУ
ЛЕГІНЬ

МИХАЙЛА РІЗНИЧЕНКА
ІРЕНУ РУБИЧ
ЯРОСЛАВА ФЕДИКА
КАТЕРИНУ ШИПИЛЯВУ

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за Померлих наших друзів. Помолимося в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб посприяти з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛУВАНІЙ СМЕРТИ

Незабутнього
МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

Д-ра МИХАЙЛА
ДАНИЛЮКА

буде відслужена

ПАНАХИДА

за спокій Його душі

в неділю, 28-го лютого 1982 р. після Літургії
в церкві св. Юрія в Міннеаполісі, Мінн.

ДРУЖИНА І ДОНЬКА

ВИСТАВКА СКАРБІВ УКРАЇНИ

в Українському Інституті Америки, 2 East 79th Street, Нью-Йорк, Н. Й.

Пантократор, XIX ст.

Київська Богоматір, XIX ст.

Св. Зиновій, св. Зиновія
(Б. З. Хмельницький,
XVIII ст.)

Панатія, XVIII ст.

Св. Юрій. Срібло, Львів.

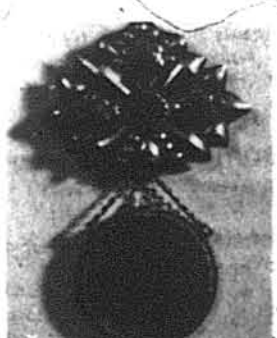
Липківський хрест, 1921 р.

Кам'яна писанка,
Київ, 1913 р.

Почаївська Богоматір,
XIX ст.

Дукат, Полтава, 1835 р.

Відкриття виставки — 27-го лютого 1982 р., о год. 5-й веч.
Виставка продовжена до 13-го березня 1982 року.
Буде виставлено ПЛАЩАНИЦЯ XVII ст. та ЕМАЛЬ К. ШОНК-РУСИЧА

В ДЕВ'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і ніколи Незабутного
МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

Д-ра ІВАНА РИЖІЯ

були відправлені

СВАТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

дня 16-го лютого 1982 року

в церкві св. ап. Петра і Павла у Клівленді, Огайо
і в церкві св. Йосафата на Пармі, Огайо.

В глибокій жалості:

дружина — ОСИПА АННА
син — д-р ОРЕСТ з Ріднею
Родина в Україні і Польщі

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями
та Українським Громадянством,
що 9-го лютого 1982 р.
відійшов від нас у Вічність,
наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ІВАН ГРИЦЮШКО

магістер прав, директор кооператив в Козовій,
Бережанах і Мостиськах.

В глибокому смутку:

дружина — СТЕФАНІЯ

сини: БОГДАН з ІРИНОЮ

РОМАН

АНДРІЙ з БАРБАРОЮ

доньки: МАРУСА з РИКОМ

ІРИНА

три ВНУЧКИ

Просимо про молитви за Його душу.

ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ

за душі

бл. п.

ДАРІЇ зі ШУХЕВИЧІВ СТАРОСОЛЬСЬКОЇ

яка померла в Кавказі і

бл. п.

ВОЛОДИМИРА СТАРОСОЛЬСЬКОГО

який помер у Маринській тюрмі

у Сорокову Річницю їх СМЕРТИ

будуть відправлені

25-го лютого 1982 року, о год. 8:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку

28-го лютого 1982 р., о год. 11-й перед полуднем в парафіяльній

каплиці св. Трійці у Вашингтоні, 2615 30-та вул., Пів. Захід

ДІТИ І ВНУКИ з РОДИНАМИ та ПРАВНУКИ

В Сороковий День відходу у Вічність

нашої Найдорожчої і ніколи Незабутньої
МАМИ, БАБЦІ, ПРАБАБЦІ І ТЕТІ

бл. п.

Проф. ІВАННИ

зі ШМЕРИКОВСЬКИХ ПРИЙМОВОЇ

буде відправлена

СВАТІ ЛІТУРГІЯ

в неділю, 28-го лютого 1982 року, о год. 12-й дня

в церкві св. Юра в Нью-Йорку

Про участь і молитви за душу Покійної просить горем прибіта

РОДИНА

Відбулися Загальні збори 337-го Відділу УНСоюзу

У неділю, 7-го лютого 1982 року, в залі "Самопоміч" при 239 С. Бродвей у Баттлери відбулися Річні загальні збори 337-го Відділу УНСоюзу ім. І. Франка.

Зборами провадив голова Відділу Остап Стельмах.

Після вислухання звіту голови і секретаря Емануїла Притула, який повідомив присутніх, що Відділ перший раз за час свого існування перейшов квоту 150 членів і цим отримав право вислати на Конвенцію двох делегатів. Збори схвалили діяльність 337-го Відділу та на внесення Контрольної комісії у дію абсолютної уступачої Управи.

Потім збори одноголосно вибрали нову Управу на

1982 рік у такому складі: Остап Стельмах - голова, Роман Ганас - заступник голови, Емануїл Притула - секретар-касир, Семен Михайлович - заступник секретаря, Михайло Захарків - вільний член. Контрольна комісія: Василь Корж, інж. Богдан Федаш і Остап Садовий.

По закінченні цих Зборів, відбулися місячні, на яких вибрано делегатів на 30-ту Конвенцію: Емануїл Притула і Остап Стельмах; Семен Михайлович і Михайло Захарків - заступники. Слід зауважити, що кількість присутніх на Зборах була більша як попередніми роками.

С.М.

Наступ КГБ...

(Продовження зі стор. 2)

поняттям, з метою захвати від світу підгрунтя "творчих" машиністів карателів від психіатрії - КГБ.

Пам'ятайте, панове, що будь-які контакти з закордонними психіатрами представники союзу психіатрії використовують як засіб для власної реабілітації, широко і безумно іх рекламують, намагаючись усіх переконати про те, що на міжнародному рівні їх визнають як порушників лікарських норм і принципів, а як колег і рівноправних партнерів. Знання СРСР в світі загальновідоме. Тим не менше, інтереси великої політики і природне стремління до професійних контактів не повинні послаблювати в кожному з нас почуття спільної провини і відповідальності за життя людей, які терплять страждання від психіатрів. Їхні скалічені долі (їхне скалічене здоров'я!) закликають до ефективного протидії творцям зла. Треба скрізь і завжди викривати їх прилюдно, піддавати їх бойкоту!

Чи це допустимо, щоб у Світовій Асоціації Психіатрів мали свої представництва країни, в яких на психіатрію покладають каральні функції? Чи це етично мати будь-які професійні контакти з офіційними представниками психіатрії цих країн? Чи не настав уже час для створення лікарсько-діагностичної міжнародної комісії психіатрів, ефективність діяльності якої гарантували б держави, які входять в склад США (Світової Психіатричної Асоціації)?

Ці та інші питання могли б стати предметом обговорення психіатричних форумів при всезагальній зацікавленості психіатрів радикальним вирішенням проблеми психіатричного переслідування інородців у різних країнах.

Завжди і особливо в останній час совєтські політики оповідають земну кулю закликами жити в мирі, в дружбі та в співробітництві. Неможливо, проте, повірити в те, що про благо всіх народів турбуються і поважаються ті, які приречені своїм власним народом на цілковите безправ'я, а всіх, хто не погоджується, закладають у концетраційні табори і психотюрми. Лише за час проведення Мадридської конференції сотні інородців СРСР засуджені або ув'язнені в психолікарнях. Особливу ненависть влади відчувають до тих, хто розкривав їх репресивну політику, ставить перешкоди її здійсненню. Так суд визнає мою діяльність за таку, яка не личить званням совєтського вченого, і поставив вимогу позбавити мене ученого ступеня кандидата медичних наук. У намагаючи примусити мене відмовитися від моїх поглядів, співробітники КГБ піддавали мене довгими годинами виснажливим допитами, саджали мене в карцер, погрожували, що ніколи мене не випустять на волю з табору, доведуть до "деградації", що я ніколи вже не буду працювати лікарем і тому подібне. В таборі мене позбавляли можливості не тільки відскалювати мій професійний рівень, але навіть унеможливили читання спеціальної літератури з психіатрії, контролюючи кожний мій написаний рядок. Листування конфіскують або притримують, перешкоджають побаченню з дружиною.

Професійний обов'язок зривав нашу потребу турботи про інших людей. Я закликаю вас, панове, ні на хвилину не забувати про тих, хто обстоює необхідність людям права свободи, хто за це приречений на роки ув'язнення у жалюгідному для здорової людини світі психіатричних палат, марніючи у виснажливій боротьбі (щоб зберегти притомність ума) з озброєними медикаментами катми.

Пам'ятати про них і робити все можливе для їх звільнення — це наша повинність. Їхня доля — це докір нашому сумлінню, виклик нашій честі, іспит нашій вірності милосерддю. Я закликаю заплямувати ганьбою тих, хто в ім'я егістичних інтересів або антигуманих цілей топче ідеали справедливості і святу лікарську присягу.

Ваш колега лікар-психіатр

А. Корягін.

ПОШУКУЄТЬСЯ КЕРІВНИКА-МЕНАЖЕРА МОТЕЛЮ в стейті НЬО ЙОРК,

величини 65 кімнат.

Побажаний середній вік, знання англійської мови і принаймні частинне знання готельного підприємства. Успіш за домовленням. Зголошуватися тільки писемно, подаючи свій життєвий до:

СВОБОДА, # 150

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН НА ФУТРА І КОЖУХИ

Деякі мінусорічні фасони нижче ціни продукції. Рівночасно поручаємо чудові футра з міккі, куртки з лиси та інших шкварчатих шкур. Кожухи нашої продукції шиті з найкращих шкур європейських, французьких, аргентинських і американських. Виконуємо всі направи і чистення футер.

На місці можна замовити імітації кожухів, міккі, джинсові матеріали і т. д. Забезпечення інформації тільки телефонічно. Телефонувати "collect".

GOLTEX CO.
Tel.: (212) 533-7236

14 First Ave.
N.Y.C. N.Y.

Відкрито 7 днів у тижні, від 10-6 веч.

Інж. В. Гнатківський...

(Закінчення зі стор. 1)

"Солідарність" з приводу останніх подій у Польщі та презентації нової книжки д-ра Мирослава Прокопа на такі ж теми.

Відомий актор американських сцен Василь Шустер погодився своїм виступом заповнити програму окремого вечора в суботу, 20-го березня.

Серію образотворчих виставок започаткує показ стародавніх українських церковних реліквій та ікон з колекції К. Шонк-Русича (27-го лютого), а продовжуватимуть виставки творів молодих українських мистинь (від 28-го березня до 10-го квітня); Темістохля Вирсти (від 17-го квітня до 4-го травня) та Слави Сурмач-Міллс, малюнки на шклі (від 8-го до 23-го травня). Під час відкриття цієї останньої виставки Мирон Сурмач покаже візирі української народної ноші початку ХХ століття.

З нагоди Шевченківського тижня симпозиум у суботу, 3-го квітня, влаштовують Український Науковий Інститут Гарвардського університету, Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук й Український Інститут Америки.

У неділю, 2-го травня, о 3-й годині по полудні УІА влаштує зустріч для шанувальників Лідії Савойки, яка в рамках Американської католицької конференції нещодавно вже роками помагає

емігрантам з країн усього світу, у тому також українцям.

У цьому році, так як і в попередніх, УІА дає змогу східно-європейським, зокрема слов'янським групам для затиснення зв'язків з українською громадою влаштувати у приміщеннях Інституту в днях, вільних від власної діяльності, культурні імпрези. І так Мексиконське Історичне Товариство матиме дві лекції, а саме: "Походження Мексиконського народу" 20-го лютого ц.р., і "Кирилиця Азбука", 22-го травня; а Словачків Конгресовий Комітет — музичний концерт 21-го березня.

Ширший симпозиум п.н. "Національні проблеми Східної Європи", що Інститут приготує на 15-те травня, започаткує нову серію відкриттів і дискусій про міжнародні події, цікаві для українських, американських й інших середовищ.

При співпраці з іншими академічними установами Український Інститут Америки організує окрему освітню програму у формі лекцій української мови і викладів історії та культури.

За дальніми інформаціями про подорожі весняної програми Інституту слід звертатися листовою або телефонічно (крім понеділка і великих свят) на адресу: Ukrainian Institute of America, 2 East 79th St. New York, N.Y. 10021; тел. (212) 288-8660.

Пам'яті Петра...

(Продовження зі стор. 2)

Васильківського, Миколу Самокиша, Амвросія Жлаха (Смаглія), в Західній Україні Миколу Івасюка. Знаменитого маляра-баталиста, Юліана Коссака ми мусяли віддати полякам, Іллі Репіна — москалям.

Це тому, що історичні картини — це твори великого знання й широкого уяви, картини, що вимагають солідних студій історичного матеріалу, одягу, людських типів і, врешті, довгої рисункової праці над композицією великоформатного і багатоглибкого твору. На все це, в бідному суспільстві, малярі дозволити собі не можуть, для такої праці малярів треба багатьох меценатів, які не тільки закуплять готовий уже твір, але й допоможуть такому творчій постаті, як це було з такими історичними малярами, як, наприклад, поляки Ян Матейко, якому всебічно допомагали творити історичні картини польські аристократи-поміщики.

Українські малярі в Галичині мали тільки одного мецената — Митрополита Андрея Шептицького.

Знову ж, під московською

ОЛБАНСЬКА ОКРУГА У 90-ЛІТТЯ ПАТРІАРХА

Трой, Н. Й. (І. Д.). — Заходом Ювілейного Комітету, зложеного із священників і мирян з Трою, Ватерліту й Когову, відбудеться академія у 90-ліття Патріарха Йосифа в неділю, 28-го лютого ц.р., о год. 4-й в залі церкви св. Миколая у Ватерліті. Вступне слово матиме голова Комітету, о. Богдан Скасків, парох Трою, доповіді вистоятимуть: о. митрат Володимир Андрюшків, парох Когову, в українській мові, а о. Т. Гуманицький, парох Ватерліту, в англійській. Відомі співаки, сопрано Тамара Лихолій, виступити із своїм репертуаром. Релігійні пісні проспіватимуть мішаний хор і жіночий хор 99-го Відділу США у Ватерліті під проводом Ярослава Кушніра. Молодь з Трою, Ватерліту й Амстердаму продекларує поєми на честь Патріарха. Вступ — добровільні пожертви на дар любові для Патріарха-Ювілята.

НА ПРОДАЖІ ГУРТІВНІ

ТОВАРІВ, ЯКІ НЕ ПСУЮТЬСЯ

- Добре запроваджені. Імпорт і експорт.
- Добрі години праці, від 9-ї рано до 3-ї по пол.
- Суботи, неділі і свята закриті.
- Гуртові можна перенести в інше місто чи стейт.
- Для поважно заінтересованих подаємо телефон —

(212) 228-2266

Співачка з України...

(Продовження зі стор. 1)

під час якої гостя в редакції астигла очарувати всіх, хто її пізнав, співачка розповіла чимало про своє життя, про Україну і про владу української пісні, в полоні якої вона добровільно і далі перебуває. Це все вона описала у своїй автобіографії для українських читачів і сподівається, що вони будуть присутні на її концертах.

В цій автобіографії С. Горещька каже, що батько її Ілля Горещький з Житомирщини, сама вона народилася в Києві, тут виросла, вчилася і працювала на сцені. Ось її власні слова про це: "Своє дитинство пам'ятаю з трьох років, більшість по українських селах. Батько по роботі їздив на титарівці за молоком до різних сіл і завжди брав мене з собою, народжену в українській костюм із квітами і стрічками на голові. В кожному селі він відкривав машину, роблячи для мене велику сцену, і я з бубном танцювала гопакі і співала українські пісні. З того часу я ніколи не розлучалася з українською піснею. Моєю першою вчителькою співу була примадонна Київської опери Олена Ропська.

Коли була студенткою, співала я в багатьох концертах для армії і по селах. Професійно почала співати на сцені в Житомирській філармонії, потім працювала в театрі ім. Сахганського (Київський обласний), що містився у Білій Церкві. Там співала Наталку Полтавку, грала також драматичні ролі, і згодом була прийнята в Київський Театр оперети. Тут я не тільки грала і співала, але й танцювала, і це робило мене щасливою, як у дитинстві, бо дуже люблю танцювати.

Проте творчий шлях мій був дуже важкий. Мені нагадували, що я єврейка. Я ніколи не розуміла, чим я відрізняюся від моєї найкращої подруги Галі? Коли ми їздили по селах і бачили, як бідують прості українські люди, то і моє серце боліло: однаково боліло було нам обом на таке дивинство. І якщо б була якась сила тому заридати, то зробила б усе для них... (Сіма Горещька тут робить натяк на наявність антисемітизму в Україні. Про це вона згадала і в розмові з кореспондентом "Нового Русского Слова", — див. "Н.Р.С." з вівторка, 9-го лютого. — Прим. Л. В-а).

У 1972 році перед виїздом до Ізраїля запросила мене в концертну подорож по Україні газета "Київська правда". Полібили мене усі, бо мої українські пісні приносили людям велику радість. Коли мої друзі — українці з редакції газети пішли в Центральний комітет комуністичної партії просити за мене, щоб зроби мені враз відомою, їм відповіли: "Хай співає собі в Житомирі...". Після цього інциденту друзі все таки казали мені, щоб я не кидала свій дім, свою Україну, і що приїде час, що все зміниться. Але я почувала себе, як пташка в клітці. Я тоді подала на виїзд до Ізраїля. Це було в 1972 році".

Але Сіма Горещька потрапила в країну своїх далеких предків у невідповідний час, в час воєнний; Ізраїль тоді воював з Єгиптом. Перебувши тут три з половиною роки, Горещька виїхала в Америку.

"В Ізраїлі, — продовжує С. Горещька в її автобіографії, — я була солісткою Оперного театру і співала концерти по всій країні. Ніколи не розлучалася з українською піснею. Пригаду, як після концерту прийшла до мене за куліси одна жінка в сльозах і казала: "Дякую за українську пісню. Ви нагадали мені батьківщину і все минуле".

Ось тоді згадую свою мрію з дитинства, — щоб усунути всі кордонні упередження між країнами і народами, щоб зникли ворожнечу поміж людьми. Ось як у цій пісні: вивчила я, будучи в Києві, коли ще не зміла по-єврейськи, пісню про мир і дружбу. Словами цієї пісні відтоді я звертаюся до всіх людей: "Я мрію про час, коли всі люди на землі будуть, як діти однієї матері".

У Нью Йорку три роки, — розповідає С. Горещька далі, — мала контракт і співала по школах, центрах сеньйорів-громадян та в

інших місцях у міжнародних програмх.

"Не вчила мене радянська влада ходити до церкви чи синагоги. Але тут, коли друзі мене запрошують, їду і до одного і до другого Божого дому і плачу і там і там. Бо такі гарні слова — глибоку молитву чути і тут і там, наче найкращі власні думки і мрії такі, які я несучу людям у піснях на різних мовах".

Розповіла також вона про цікаві епізоди в творчій праці і просто життєві події, щоб закінчити свій життєпис такими словами: "Після двох великих концертів, згаданих на початку, в Києві й Брукліні, ми будемо мати багато концертів по Америці та Канаді. Я дуже хочу паралельно з інтернаціональними концертами робити концерти української пісні — класичної, народної, модерної. Модерну пісню чудово співає мій син Володимир Зайців (він також бездоганний піаніст, лауреат конкурсів молодих піаністів у Нью Йорку), у нього вже багато друзів серед українців. Українська мова, українська пісня, українське мистецтво — це моє рідне, і особливо я це відчуваю, коли я серед українців, так, наприклад, як на останньому концерті Володимира Колесника в Карнегі Голл останньої осені".

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. Мова її надивовижу добра, з народним забарвленням, наче з глибини і гущі українського народного масиву.

Крім усього — тут воля. Розмова вилучала чимало й інших тем, бо Горещька Сіма дуже емоційно висловлюється про все: міжнародну політику, підсоветське бідівання, американський побут і про українське мистецтво співу. М